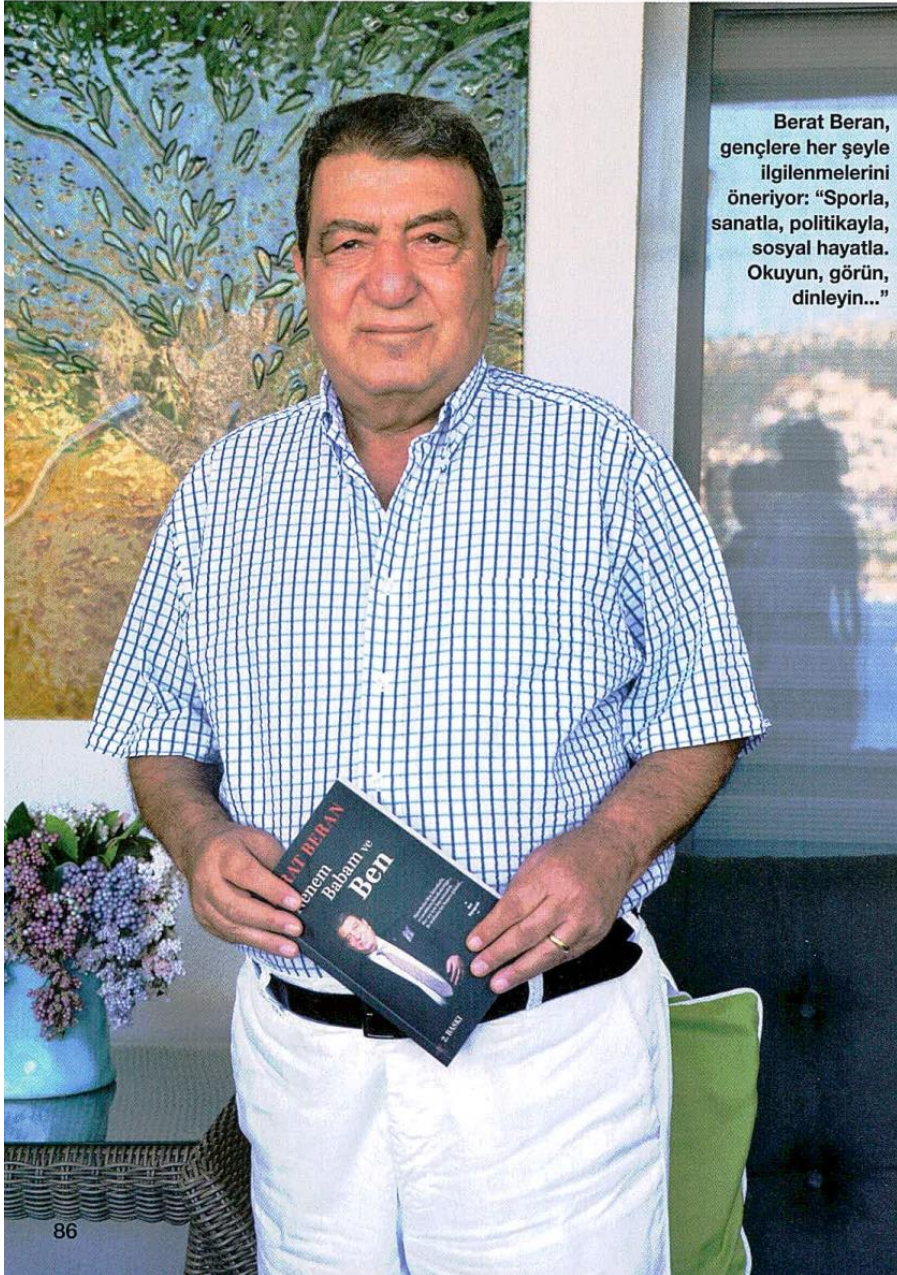

İŞ İNSANI, YAZAR, ŞAİR BERAT BERAN

“BAŞARILI OLMAK BENİM KADERİMDİ”

Diyarbakır'da yoksul bir mahallede başlayan hayatı bugün dev bir ilaç şirketinin sahibi olmasına kadar uzanıyor. Tam bir başarı öyküsü. Ancak bunların ardında kendi deyimiyle 'cesareti' var. İş insanı, yazar, şair, öykücü Berat Beran yeni kitabı 'Nenem, Babam ve Ben'deki yaşam öyküsüyle hayranlık uyandırıyor.

Berat Beran, gençlere her şeyle ilgilenmelerini öneriyor: “Sporla, sanatla, politikayla, sosyal hayatla. Okuyun, görün, dinleyin...”

Torunu Asmin'e yazdığı duygusal şiirde sevginin önemini vurgulayan, barışı, kardeşliğin önemini anlatan Berat Beran'ın hikayesi Diyarbakır'da başlıyor. Yoksul bir mahallede geçen ilkokul yıllarının ardından sınavla girdiği Maarif Koleji, ardından İstanbul'da eczacılık fakültesini bitirip başarılı bir eczacı olmasıyla Berat Beran'ın yaşam öyküsü dudak ısırtacak türden. Sadece kişisel gayretleriyle eczacılık kariyerinin zirvesine ulaşarak pek çok atılımda bulunmuş '68 kuşağı ruhu'na sahip bir eczacı olarak çalışırken ilaç sektörüne adım atmış. Sahibi olduğu Berko İlaç ile bugün sektörün öncü iş insanlarından biri...

Berko İlaç Yönetim Kurulu Başkanı Eczacı Berat Beran, hiç aklında yokken çok yakın bir arkadaşının ısrarıyla 'Henek' adlı kitabıyla girdiği edebiyat dünyasında, mizah alanında güçlü bir kalem olduğunu da kanıtlamış. Ardından 'Henek II' ile bu başarısını devam ettirmiş. 'Güle Güle Sevgili Arkadaşım' romanı, 'Asmin' ve 'Asmin 2' adlı iki şiir kitabı da bulunan Berat Beran, "Sevgi; hayatta her şeyin anahtarı sevgidir" diyor ve bizlere bir kez daha insan olmanın önemini hatırlatıyor. Şiirleriyle de yüreğimize dokunuyor; Doğan Kitap'ın yayımladığı 'Nenem, Babam ve Ben' yaşam öyküsü gibi...

HELLO!: Her yaşam öyküsü başkaları için ilgi çekicidir ama bazı öyküler okuyanda hayranlık uyandırır. Öykünüz çok etkileyici. Bu süreci sizden dinleyebilir miyiz?

Berat Beran: Eczacı olup da binbir güçlüklerle eczane açtıktan ve içine girdikten üç gün sonra etrafıma baktım ve anladım ki ben o yerin insanı değilim. Eczane eczacılığı yapacak bir insan olmadığımı anladım ve karar verdim: "Ben bu ilacı üreteceğim." Ondan sonra çok büyük bir azimle ve yanı sıra inançla çalışmalara başladım. İlk başlarda eczanemde küçük üretimler yapıyordum. Eczanemde yaptıklarım güzel sonuçlar verdikçe de umutlanıyordum. Sonra her defasında bir ileri aşamaya geçtim. Eczanede üretime küçük bir laboratuvara geçiş yaptım. Küçük bir laboratuvarı biraz daha büyük bir laboratuvara... O büyük la-

boratuvardan sonra da bir fabrikaya geçtim. Tabii bunlar toplam 40 yıl sürdü. Yani öyle çok kolay olmadı ama azimliydim ve inançlıydım. 40 yıl boyunca, tüm bu süreçte gözlemlediğim bir olgudan bahsetmek istiyorum. Hayatta insanın önüne her zaman bir el çıkar, bir el muhakkak size uzanır ama önemli olan sizin o eli görmenizdir. Bu, birinin gelip size maddi yardım yaptığı anlamına gelmiyor. Küçük bir olay olur ve siz onu fark edersiniz, sonra bir de bakarsınız o olayın arkasından, o olayla tetiklenen dev bir fırsat gelmiş, sizi almış bir yerlere götürmüş. Hayattaki fırsatları görmesini ve kullanmasını bilerseniz mutlaka gerisi gelir. Tabii ki bütün bunların başında kendime olan güvenim, inancım ve çalışkanlığım geliyor. Zaten başarı öykümü detaylarıyla kitabımda anlattım.

HELLO!: Başarınızın sırrı ve sizi siz yapan nedir?

B. Beran: İnancım. Kendime olan inancım. Başarıyı hayatımda görünür kılmam uzun sürdü ama mutlaka başarılı olacağımı biliyordum. Bir gün kızım Eylem bana bir soru sordu: "Baba başarılı olamasaydın ne yapardın?" Ben hiç tereddüt etmeden, "Yine başarılı olurum kızım" dedim. Yani başarılı olmak benim kaderimdi. O kadar mecburdum ki başarılı olmaya, başka alternatifim yoktu.

HELLO!: "İnsanda yaratıcılık varsa her şeyi yapabilir. Başarılı olmak için üç şart vardır. Zekanızı kullanacaksınız, çok çalışacaksınız ve normalin üstünde cesur olacaksınız. Şansı kovalamayın, akıllı olan şans kendi yaratır" demiştiniz. Bu hayatta başarılı olmak için hâlâ aynı duyguları paylaşıyor musunuz?

B. Beran: Kesinlikle ve bütün etrafıma da bunu tavsiye ediyorum. Şansmış, tesadüfmiş böyle bir şey yok; şans sen yapıyorsun. Kitapta da anlattığım gibi, hiç param yokken gitim bankadan kredi kullandım ve bir fabrika aldım. Ertesi gün bir iş geldi; fabrikayı 17 milyona almıştım, hemen ertesi gün gelen işi, iki ayda 21.5 milyonluk iş yaptım. Bu şans mıydı? Hayır! O fabrikayı alacak cesareti göstermeyip de fabrikayı almasaydım, o kârlı iş bir başkasına gidecekti. Yani cesaretimle şansımı kendim yaratmış oldum. Aptallar şans bekler, akıllılar yakalar. Cesaret gösterip şansın gezdiği sokaklara sapmazsanız şans sizi nasıl bulsun?

HELLO!: 'Nenem, Babam ve Ben' kitabınızda hayatınızın şekillenmesinde etkili olan babaanneniz ile babanızı anlatıyorsunuz. Yaşamınıza nasıl dokundular ve Berat Beran olmanızdaki etkileri ne oldu?

B. Beran: Küçükken babaannemle çok yakın ve sıcak bir ilişkimiz yoktu. Doğal olarak ben çocukken babaannemin mücadelesini, direncini anlayabilecek ve takdir edebilecek olgunlukta değildim. Ben onda bir kurt kadın görüyordum ama o bir dişi aslanmış. Bunu yıllar sonra anladım. O yüzden de aramız çok muhabbetli değildi. Yıllar

Berat Beran, "Üretilen her şey çocuklarınız gibi olur ve ayırım yapmak çok zordur. Sevgiyi, barışı, aşkı anlatan şiirlerim var..." diyor.

"Hümanist, demokrat ve ilerici bir insanım. Yurtsever, doğayı ve insanlığı seven, sevecen biriyim. 68 kuşağımı ama şu anda siyasetle ilişkim yok."

sonra geçmişe dönüp incelemeler yaptıkça, özellikle bu kitabı hazırlarken, ne kadar cesur, güçlü ve iradeli olduğunu çok net görmeye başladım. Babama gelecek olursam; hayatı boyunca benim okumam için olağanüstü bir çaba sarf etti. Olması gerekenden fazla bir çaba... Mesela okula gelip gücünü göstererek sınıf geçmemi sağladığını hatırlıyorum; çünkü benim okumamı çok istiyordu. Kendisi okuma yazma bilmiyordu; hayatı boyunca çok büyük zorluklarla karşılaşmış, sermayesiz sadece bileğinin gücüyle ne yapıyorsa yapmış ve bir yerlere gelmiş bir insandı. Babaannem de babam da zorluklar içindeki yaşamlarına rağmen, yılmadan sürdürdükleri mücadeleleri ile sadece bana değil, herkese örnek olacak insanlardı.

HELLO!: Bugüne kadar sizi etkileyen şa-

irler, yazarlar kimler?

B. Beran: Aslında liseden itibaren bahsetmem doğru olacak. Lise yıllarında beni ilk etkileyen felsefe oldu, felsefe okumaya başladım. Diyalektiği ve felsefeyi öğrendim. Pek çok Türk ve dünya yazarları beni etkiledi, tek tek isim verecek olsam liste uzar gider. O dönem kimi okuduysam ondan etkilendim. Tabii şair olarak Nâzım Hikmet'i anmadan geçmek olmaz. Yani Türkiye'de şiir yazıp, şiir okuyup da Nâzım'ın etkisinde kalmayan insan yoktur. Ayrıca ben Diyarbakırlı olduğum için Diyarbakırlıların ve hepimizin gururu olan Ahmed Arif'ten çok etkilendim. Hatta kendisiyle bir etkinlikte iki duble rakı içme fırsatım oldu. Bu, benim en kıymetli hatıralarımdan biridir.

HELLO!: Düünden bugüne sizde

Berat Beran çocuklarına ve torunlarına sevmeyi, sevgiyi öğretmiş: "Hayatta her şeyin anahtarı budur. İnsanlar sevgiyle, demokrasiyle, özgürlükle bir yere varır."

■ Deniz Beran, Berat Beran, torunları Ali Balkan ve Derin Beran, Muazzez Beran, Eylem Beran

"Hayattaki fırsatları görmesini ve kullanmasını bilerseniz mutlaka gerisi gelir. Tabii ki benim için bütün bunların başında kendime olan güvenim, inancım ve çalışkanlığım geliyor."

değişen neler oldu? Yaşam felsefeniz nedir?

B. Beran: Ben hümanist, demokrat ve ilerici bir insanım. Yurtsever, doğayla ve insanlığı seven, sevecen biriyim. 68 kuşağıyım ama şu anda siyasetle ilişkim yok. Yaş aldıkça da hümanist duygularım ağır basıyor. Yardıma ihtiyacı olan, dezavantajlı insanlara eskiye göre daha çok ulaşmaya çalışıyorum. Kişisel çabalarımın yanı sıra zaten şirketimizde aktif olarak sosyal sorumluluk işlerini yürüten profesyonel bir kurumsal iletişim departmanı mevcut. Hatta departmanın başında kızım Eylem Beran var. Toplumun her kesiminden ihtiyaç sahiplerine ulaşmaya çalışıyorlar, pek çok sivil toplum kuruluşuyla işler yürütüyorlar. Çok özgün, sanatla ve kültürle sarmalanmış projelerimiz var. Örneğin Berko Çocuk Tiyatromuz var, ilaç sektöründe bir ilk ve tek. Tamamıyla bizim tarafımızdan kurulmuş, profesyonel yönetmen ve oyuncu kadrosuyla, hayatları boyunca hiç tiyatro izlememiş çocuklara ücretsiz ulaşıyoruz. Ülkenin her bölgesine kütüphaneler kurduk, kitaplar gönderiyoruz. Kültür, sanat ve spor odaklı bir yaklaşımımız var. Yıllardır on binlerce kitap bastım; çevreme, ecza odalarına, doktorlara, üniversitelere bol bol dağıttım. Yani kültürle, sanatla iç içe olmaya çok önem veriyoruz.

HELLO!: Sektörün öncü iş insanlarındansınız. İş insanı olmak nasıl bir duygu ve yazarlığınızı nasıl etkiliyor?

B. Beran: Bir iş insanı olmak beni çok değiştirmedir. Eczacıyken yaşama bakışımıla

bugünkü yaşam algım arasında çok büyük farklar yok. Tabii ki yaşam tarzımda bazı değişiklikler oldu. Ama karakterim üzerinde fazla bir etki yapmadı. Ben yine eski Berat'ım. Yazarlık konusuna gelecek olursam. Bir gün bir kitap yazacağım hiç aklıma gelmezdi. Çok yakın bir arkadaşım, Allah rahmet eylesin Mehmet Ekinci bana ısrarla, "Berat, sen her şeyi çok güzel anlatıyorsun. Güzel anlatan insanlar güzel de yazar. İyi bir gözlemcisin ve Diyarbakır'ı çok iyi biliyorsun. Diyarbakır'ı anlat bize, ilerdeki kuşaklara da miras kalsın" diyordu. Ben de arkadaşımı dinledim ve bildiğim yerleri yazmaya başladım. Diyarbakır'ı yazdım. Diyarbakır'ın sosyal yapısını, âdet ve geleneklerini yazdım. Diyarbakır'daki eczanemi yazdım, okulumu yazdım, annemi ve babamı yazdım. Sonra da 'Nenem, Babam ve Ben' kitabım geldi. İki şiir kitabı ve iki tane de roman yazdım; bir tanesi henüz basılmadı. Tabii ki yaşam öykümü anlatan kitabımın Doğan Kitap etiketiyle yayımlanması çok gurur verici ama kendimi henüz yazar gibi hissetmiyorum. Bu sebeple sanayici kimliğim ön planda. Umarım bir gün yazar kimliğim onun önüne geçer.

HELLO!: Dört çocuk ve dört torun sahibisiniz. Onlara nasıl bir yaşam süreci ve felsefesi önerdiniz?

B. Beran: Aklımda bu soruya en güzel cevap, kızım Eylem'e ve torunlarıma yazdığım şiirlerde mevcut. Onlara yaşamla ilgili hangi felsefeyi ve öğüdü bıraktığımı çok iyi an-

latıyor bu şiirlerim. Sevgi! Yani sevmeyi ve sevgiyi onlara öğretiyorum. Hayatta her şeyin anahtarı budur. İnsanlar sevgiyle, demokrasiyle, özgürlükle bir yere varır. Bunları yasakladığın zaman, o ülke kilitlenir. Bu şiirler benim hümanist ve barışçıl yanıma, hayat felsefemi çok güzel anlatıyor. Örneğin kızım Eylem'e yazdığım şiir:

"Bir kızım oldu./ Adını Eylem koydum./ Eylemlerin tutuklu dönemiye./ Eylem büyüdü./ Serpildi./ Güzelleşti./ Hem de çok güzelleşti./ Yüreği yüzünden güzel oldu Eylem'in./ O küçücük yüreğine dünyaları sığdırdı./ Sevdil!/ Beyazı sevdiği kadar./ Siyahı da sarıyı da sevdi./ Hiç ayırm yapmadan/ Eylemcğim!/ Sen dünyayı ne kadar çok seviyorsan./ Ben de seni o kadar çok seviyorum."

Torunum Asmin'e yazdığım şiir ise "Hoş geldin Asmin!/ Hoş geldin/ Hoş geldin be-begim.../ Dünyamıza sefalar getirdin./ Haberin var mı bilmiyorum ama/ O küçücük ellerinle./ O küçücük gözlerinle./ Bizlere mutluluk getirdin./ Biz de sana kucak dolusu sevgi getirdik bebeğim./ Büyüyünce dağıtasın diye./ Kardeşlik getirdik./ Barış getirdik./ Evini!/ Odanı!/ Beşiğini doldurduk tıka basa./ Beraber büyüyesiniz diye./ Şimdi uyu bebeğim./ Uyu da büyü./ Ozan dedelerin dediği gibi./ Bunları tanı./ Tanı da büyü..."

RÖPORTAJ: FİGEN NALAN ÖZKAN
FOTOĞRAFLAR: BÜLENT KAYA